

[Alfred Jensen.]

målet, og derfor har jeg stillet problemerne frem, som jeg har gjort det her.

Det var karakteristisk, at det ærede medlem hr. Hans Rasmussen i al sin vel-talenhed søgte at komme uden om de enkle kendsgerninger, der var årsag til de mange ulovlige strejker, årsag til, at arbejdere indklages for den faste voldgiftsret og dømmes dér. Jeg hørte ikke noget om, at det ærede medlem hr. Hans Rasmussen ønskede, at den faste voldgiftsrets døre skulle åbnes, så offentligheden kunne få kendskab til, hvad der foregår dér. Det var, som om alt var i sin orden, blot ikke det, at arbejderne strejkede. (Protest fra *Hans Rasmussen*). Måske har jeg overhørt det, men i så fald får jeg nok rigtig belæring, når det ærede medlem om et øjeblik står på talerstolen.

Det er i øvrigt besynderligt, at den eneste del af pressen, det ærede medlem rigtig gik i rette med, var Land og Folk. Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen siger, at han aldrig har grebet Land og Folk i at skrive et sandfærdigt ord. Mon vi dog ikke var enige om det, der blev skrevet om mørklægning af pristallet sidste år? Det ærede medlem skal aldrig være så kategorisk. Der har også været artikler i bladet, som jeg ved det ærede medlem ikke er så utilfreds med.

Nu har jeg berettet om kendsgerningerne i en redegørelse fra Henzearbejderne, og det ærede medlem hr. Hans Rasmussen berørte dette spørgsmål, men han bestred ikke rigtigheden heraf. Det, det ærede medlem tog fat på, var den kendsgerning, at der i de sidste 10 år har været 24 sager hos Brdr. Henze. Det ærede medlem var nærmest forarget over, at de pågældende arbejdere ikke kendte samtlige 24 sager, og bestred faktisk deres ret til at anvende dem, når de ikke forud havde kendskab til dem. Heri ligger dog en erkendelse af, at det, der står her, ikke er fordrejelse, ikke er løgnagtighed, men det er arbejdernes udtryk for, hvorledes de føler stillingen på arbejdspladsen.

Det ærede medlem kom også ind på mine bebrejdelser til pressen, der er så flink til at bringe arbejdsgivernes synspunkter videre, men lader hånt om det, der kommer fra arbejderne, og var så venlig

igen at tale om Land og Folks skriverier. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem, om det, Land og Folk skriver, er udtryk for arbejdsgivernes synspunkter, om det er udtryk for det, der kommer fra arbejdsgiverside, for det var det problem, jeg rejste. Men det ærede medlem er øjensynlig så optaget af at forsvare sin egen sag, at han ikke tager det så nøje, om de ting, han fremsætter, har forbindelse med det, vi her behandler. Det forekommer mig i øvrigt ret mærkeligt, at hvad angår alle de ulemper, der er nævnt i forbindelse med ulovlige strejker og boykot, forklarer det ærede medlem — f. eks. om boykot — at dem kan arbejderne sætte sig ud over, for de kan jo bare gå i arbejde. Ja, det var en køn anvisning af en fagforeningsleder: man kan bare bøje sig for arbejdsgivernes standpunkt, for arbejdsgivernes diktat, så bliver der ingen konflikt, så bliver der ingen vanskeligheder. Det er vel ikke det, man har fagbevægelsen til. Det er vel heller ikke på den måde, man påpeger urimelighederne i arbejdsgivernes fremfærd, for det urimelige ligger i, at man på et tidspunkt, da arbejdet er erklæret frit, etablerer boykot over for de arbejdere, som man har sagt sig fri af, og det er det spørgsmål, jeg har rejst. Endvidere har jeg gjort opmærksom på, at man altså har lov til at hænge arbejdere ud på en for dem skadelig måde, men ikke til at nævne skruebrækkere ved deres bestilling og navn. Det har jeg taget som udtryk for de rets- og moralbegreber, der findes i classesamfundet. Det har det ærede medlem hr. Hans Rasmussen ikke bestridt, og det vil han heller ikke kunne.

Det ærede medlem mente, at det, Land og Folk refererede af Alfred Petersens tale, måske ikke var korrekt. Alfred Petersen havde dog al mulig grund til at dementere, hvis det ikke var korrekt. Men da jeg ved, at noget sådant kan forekomme, citerede jeg med vilje, hvad Ekstrabladet gengav af Alfred Petersens udtalelser, og det var jo ingenlunde mindre skarpt eller mindre klart. Jeg skal gerne læse Arbejdsmandsforbundets protokoller igennem igen. Jeg ved meget vel, at Alfred Petersen startede med at fordømme ulovlige strejker, men jeg ved også, at han senere sagde, at ulovlige strejker ikke altid var uberettigede. Jeg tror endog, at han brugte så stærkt et ud-